

KRISTILLISYYDEN KULTA-AIKA – KRISTINOPIN ALENNUSTILA

Väinö Hotti

Aktiivisuus kentällä

Suomalaisella hengellisellä kentällä on tänään havaittavissa ennennäkemätön toimeliaisuus ja aktiivisuus. Uusia hengellisiä ryhmittä syntyy kuin ”sieniä sateella”. Lisäksi diakoniasaralla on nähtävissä kokonaisten massojen liikehdintää.

Herännäisyyden alku- (ja kulta-) aikoina Juuan seurakunnan kirkkoherra (1849-62) **N.G. Arppe** antoi näin rohkean lausunnon: ”*Saatan sanoa, että koko seurakunta oli herännyt.*” Tänään optimimmat Suomen Siionissa (varsinkin näin joulun aikaan) saattavat sanoa: KOKO SUOMI ON USKOSSA! Tässä ei kuitenkaan ole koko totuus. Uskovia kylläkin riittänee ”aina Hangosta Petsamoon”, mutta millaisia uskovia, se on taas luku erikseen. Suomen kansa on jumalinen kansa – ilman Raamattua!

Huolenaiheita

Irtautuminen Sanasta on samanaikaisesti ilmeistä. Elämykset, subjektiiviset kokemukset, Jumalan läsnäolon metsästys, armolahjat, ihmeet jne. ovat syrjäyttäneet sanan. Pyritään ”kokemuksellisesti” alkuseurakunnan tilaan, mutta samanaikaisesti unohdetaan, että alkuseurakunta eli SANASTA! Edelleen unohdetaan, että Henki toimii aina SANAN LINJALLA!

Sana on tärkeä

”Koska sinä olet **hyljännyt Herran sanan**, on myös hän hyljännyt sinut, etkä sinä enää saa olla kuninkaana” (1. Sam.15:23).

”Mutta minä katson sen puoleen, joka on nöyrä, jolla on särjetty henki ja **arka tunto minun sanani edessä**” (Jes.66:2).

”Kuinka saatatte sanoa: 'Me olemme viisaita, ja meillä on Herran laki'? Totisesti! Katso, valheen työtä on tehnyt kirjanoppineiden valhekynä. Viisaat saavat häpeän, kauhistuvat ja joutuvat kiinni. **Katso, he ovat hyljänneet Herran sanan - mitä heillä on viisautta?**” (Jer.8:8,9).

”tosin on sinun voimasi vähäinen, mutta sinä olet ottanut vaarin minun sanastani etkä ole minun nimeäni kieltänyt” (Ilm.3:8).

”Sentähden on jokainen, **joka kuulee nämä minun sanani ja tekee niiden mukaan, verrattava ymmärtäväiseen mieheen**, joka huoneensa kalliolle rakensi. Ja rankkasade lankesi, ja virrat tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksyivät sitä huonetta vastaan, mutta se ei sortunut, sillä se oli kalliolle perustettu” (Matt.7:24,25).

Opillisuuden halveksiminen

Aikamme uskova karttaa oppien käsittelyä. Kristillisuus on toimivaa ”Martan” kristillisyyttä. Tähän lienee moniakkin syitä: 1) Puuttuu omakohtainen uskoontulo, 2) Ei nähdä opin merkitystä uskonelämässä, 3) Pelätään opin aiheuttavan hajaannusta, 4) Puuttuu rakkaus Raamattuun

Jumalan sanana, 5) Puuttuu kuuliaisuus Sanalle, 6) Liberaaliteologia on tehnyt Raamatun epäluotettavaksi.

Käytännön menettely

Keskinäisessä kanssakäymisessä ensitöiksi oppi ”lakaistaan maton alle”. Tämän jälkeen ”piiri pieni pyörii”; siirrytään **viihdelinjalle**. Tälle toiminnalle annetaan hurskas nimi: **Kristityt yhdessä!** Tottahan se tietysti on siinä mielessä, että kristityt harrastavat viihdettä yhteisen lipun alla. Tämä toiminta ei kuitenkaan kestä Raamatun edessä. Ilman opillista pohjaa ei ole mitään todellista kristillistä toimintaa. Toisaalta taas yhteys, joka tätä kautta muotoutuu, ei ole todellista yhteyttä, joka syntyy ainoastaan KRISTUKSEN OPIN POHJALTA, 2. Joh. 9-11. Jos kanssakäymisen pohjana ei ole GOLGATA, se on ANTIKRISTILLISTÄ YHTEYTTÄ!

Lähetyskäskyn velvoitus

”Ja Jeesus tuli heidän tykönsä ja puhui heille ja sanoi: ”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja **opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käsenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kansanne joka päivä maailman loppuun asti”** (Matt.28:18-20).

Opetuksellisen aspektin tulisi hallita kaikkea seurakuntatoimintaa. Opetus tulisi tiukasti ankuroitua Raamattuun ja Jeesuksen sanoihin. Kukapa voisi väittää, etteikö Raamatussa olisi riittämiin aineksia jokaiseen seurakuntakokoontumiseen? Onko taustalla käsitys, ettei rippikoulun jälkeen tarvita enää opetusta; pelkkä viihde on kylliksi! Koko seurakuntakoneisto tulisi valjastaa määrätietoisesti opetuksen antamiseen – ympäri vuoden. Lähetyskäsky velvoittaa tähän jokaisen seurakunnan. Jos näin ei tapahdu, joudumme kerran vastuuseen tehtävämme laiminlyönnistä. Tämä tilinteko tulee olemaan vaikea – varsinkin seurakunnan johtajille.

Dogmaattisuuden halveksiminen

Aikamme ihminen ei ole erikoisen kiinnostunut Raamatun opiskelusta:

”Tästä meillä on paljon sanottavaa, ja sitä on vaikea selittää, koska **olette käyneet hitaiksi kuulemaan. Sillä te, joiden olisi jo aika olla opettajia, olette taas sen tarpeessa, että teille opetetaan Jumalan sanojen ensimmäisiä alkeita; te olette tulleet maitoa tarvitseviksi, ei vahvaa ruokaa”** (Hebr.5:11,12).

Muutama vuosi sitten tarjosin PÄIVÄ – kustannusyhtiölle kirjaani KRISTINOPPI JUMALAN KANSALLE. Vastaus: Ei tänä päivänä olla kiinnostuneita ”oppikirjanomaisista” teoksista. Annettiin ymmärtää, ettei tämän kaltainen teos ”myy” riittävästi.

Tarjosin tätä kirjaani äskettäin myös TV7:n kustannettavaksi. Vastaus noudatteli samoja linjoja:

”Kirja menee paljolti samaan kategoriaan kuin joitain vuosia sitten julkaisemamme Derek Princen Kristillisen elämän perusteet. Kyseisellä kirjalla ei ole ollut suurta kysyntää TV7 katsojien parissa, vaikka Derek Prince on erittäin pidetty ja tunnettu puhuja. Joudun tähän kokemukseen pohjautuen valitettavasti kieltäytymään tarjouksestanne.”

Populismi ohjenuorana

Maallisella sektorilla kaikki lepää kansansuosion varassa:

"Ei muuta johtajaa, ei luoja, kuin kansa kaikkivaltias." "Kansa on puhunut, pulinat pois." "Kyllä kansa tietää."

Raamattu neuvoo: **"Mutta Pietari ja muut apostolit vastasivat ja sanoivat: "Enemmän tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä"** (Apt.5:29).

Kun apostolit joutuivat valinnat eteen, he hylkäsivät ihmisten mielipiteet ja valitsivat Jumalan tottelemisen.

Tottelemattomuuta Sanalle

Mitä on sanottava yhteisöstä, joka populismiin taipuen lyö laimin Jeesuksen lähetyskäsken? Eikö se merkitse uskottomuutta Sanalle ja Jeesukselle? Totellaan enemmän ihmisiä kuin Jumalaa! Tämä on selkeä lopunajan merkki:

"Kuitenkin, kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö hän uskoa maan päältä?" (Luuk.18:8).

Aapeli Saarisalo: *"löytäneekö Ihmisen Poika tullessaan uskollisuutta"*. Lopunajan kristityt ovat uskottomia sekä Jeesukselle että Sanalle!

RADIO DEIN linja

"Itse emme ota kantaa oppikysymyksiin juuri sen takia, että evankeliumi pysyy pääasiana" (Kirsi Rostamo, 21.8.2015). Radio Dei on siis valinnut OPITTOMAN EVANKELIUMIN! Kun ollaan viihdelinjalla, Jumalan sana merkitsee häiriötekijää.

Oikeaan kristilliseen julistukseen kuuluu **välttämättöminä elementteinä** lain ja evankeliumin julistus!

"Itse jumalanpelonkin sinä teet tyhjäksi ja rikot hartauden Jumalaa rukoilevilta" (Job 15:4).

"Ja vietyänsä heidät päällikköjen eteen he sanoivat: "Nämä miehet häiritsevät meidän kaupunkimme rauhaa" (Apt.16:20).

"On syytä varoa uskonnollista helppoheikkisyyttä. Evankeliumi on ilosanoma, muttei siirappia" (Niilo Tuomenoksa).

"Ken ikinä siis on valmis opettamaan Kristusta ja tunnustamaan häntä vanhurskautenamme, hänen on pakko kohta kuulla olevansa vahingollinen, epäjärjestystä aikaansaava ihminen" (Martti Luther).

RADIO DEI tekee hartiavoimin työtä tehdäkseen uskosta "jokamiehen uskon". Raamattu ei kuitenkaan tunne moista uskoa. Raamatun mukaan vain pieni vähemmistö ottaa pelastuksen

vastaan; muut torjuvat pelastustarjouksen. Kaikille pelastus on kuitenkin tarkoitettu, mutta Jumala ei pelasta ketään väkisin!

”Menkää ahtaasta portista sisälle. Sillä se portti on avara ja tie lavea, joka vie kadotukseen, ja monta on, jotka siitä sisälle menevät; mutta se portti on ahdas ja tie kaita, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät” (Matt.7:13,14).

”Sitten vielä, veljet, rukoilkaa meidän edestämme, että Herran sana nopeasti leviäisi ja tulisi kirkastetuksi muuallakin niinkuin teidän keskuudessanne, ja että me pelastuisimme nurjista ja häijyistä ihmisistä; sillä **usko ei ole joka miehen**” (2. Tess.3:1,2).

PIISPAKANDIDAATIT JA RAAMATTU

Kuopiolainen **Kirkko & Koti** – lehti esitti (11.1.2012) piispaehdokkaille kymmenen (10) heidän teologiaansa ja toimintaansa liittyvää kysymystä. Eräs näistä (2.) kuului: **”Mitä ongelmia on Raamatun käyttämisestä uskon ja etiikan oppikirjana?”**

Heti alkuun on syytä huomauttaa, että jo kysymyksenasettelu on väärä. Kysymys on johdatteleva, voimakkaasti asenteellinen – ja harhaanjohtava. Kysymys edellytti Raamatun ongelmallisuutta uskon ja etiikan oppikirjana.

Raamattu sanoo: **”Sinun sanasi on kokonansa totuus”** (Ps.119:160).

Kirkkolaki: *”Jumalan pyhä sana on ainoa ohje, jonka mukaan kaikkea oppia kirkossa on tutkittava ja arvostettava”* (1.§).

Kristinoppi (1948): *”Raamattu on kristillisen uskon ja elämän korkein ohje”* (KO 6).

Martti Luther: *”Eikä kirkossa saa esittää eikä kuunnella muuta oppia kuin Jumalan puhdasta sanaa – muussa tapauksessa olkoot niin opettajat kuin kuulijatkin oppeineen kirotut”* (Gal.kirj.sel.).

Vähä katekismus: *”Kun Jumalan sanaa opetetaan selvästi ja puhtaasti ja me myös elämme sen mukaan pyhästi Jumalan lapsina. Siihen auta meitä, rakas taivaallinen Isä! Mutta ken opettaa ja elää toisin kuin Jumalan sana opettaa, hän häpäisee meidän keskuudessamme Jumalan nimen. Siitä varjele meitä, taivaallinen Isä!”*

Kaikki torjuivat selkeästi Raamatun ”uskon ja elämän ohjenuorana”. ”Yksin raamattu” – periaate hylättiin kuuden ehdokkaan voimalla. Kukaan ei suoraan asettunut Raamattua vastaan, mutta kaikki halusivat käyttää sitä ainoastaan ”soveltuvin osin”.

Ehdokkaat ovat: Jaana Marjanen, Jari Jolkkonen, Miikka Ruokanen, Pauliina Kainulainen, Tapani Nuutinen ja Sakari Häkkinen.

Heidän yhteinen linjansa voidaan tässä kysymyksessä tiivistää seuraavasti: Vain Raamatun ”suuret linjat” ovat merkittävät. On pyrittävä hahmottamaan kokonaisuus. Tämä on kohtuuton vaatimus niille seurakuntalaisille, jotka eivät ole vielä päässeet kristinuskon alkeisiinkaan. Ehkä tässä piispa

pyrkii tekemään itsensä raamatunselittäjänä tarpeelliseksi. Raamatun ohjeellisuus rajoittuu **Kultaiseen sääntöön** (Matt.7:12) ja **Rakkauden kaksoiskäskyyn** (Matt.22:37-39).

Raamattu ei ole ”oppikirja”. ”Raamattu ei ole ´oppikirja` siinä merkityksessä millaiseksi oppikirja nykyisin ymmärretään” (Ruokanen). Perinteisesti lähetyskäsky on tulkittu sanoin ”kastamalla ja opettamalla”. Tämä on vuosikymmenien saatossa toistettu jopa niin usein, että siitä on tullut liturgiaa. Nyt tämä dogmi halutaan tyypistää ja riisua dogmatiikan professori Miikka Ruokasen johdolla. Tästä lähtien Jeesuksen opetuslapsia tehdään pelkästään ”kastamalla”.

Se, että opetuksellinen trendi pyritään poistamaan, perustuu tietysti siihen, että liberaaliteologia on tehnyt Raamatun historiallisesti epäluotettavaksi. Sitä ei kannata opettaa!

RAAMATUN KAHLEET KATKAISTAAN

Jumalaton maailma on kaikkina aikoina pyrkinyt pääsemään vapaaksi Raamatun kahleista. Tänään myös ns. kristitty maailma tekee samoin. Kristityt hylkäävät raamatun dogmatiikan ja samalla myös sen eettiset ohjeet! Raamatusta on tullut epämääräinen ”virikekirja”, jota jokainen tulkitsee mielensä mukaan. Raamattu ei enää ole aikamme kristitylle **erehymätöntä Jumalan ilmoitusta!**

”Maan kuninkaat nousevat, ruhtinaat yhdessä neuvottelevat Herraa ja hänen voideltuansa vastaan: **”Katkaiskaamme heidän kahleensa, heittäkäämme päältämme heidän köytensä”**. Hän, joka taivaassa asuu, nauraa; Herra pilkkaa heitä” (Ps.2:2-4).

Valitettavinta on, että tämän luopumisvirtauksen johdossa ovat teologit. Kaikillakin kirkkokuntien johtajilla on suuri vastuu laumastaan. Iso vastuu lepää erikoisesti kansankirkon pappien harteilla.

”Kansa herää aina siellä, missä papit alkavat soittaa hätäkelloa oman sielunsa tulipalosta pelastaakseen” (Wilhelmi Malmivaara).

”Jerusalemien profeetoissa minä olen nähnyt kauhistuksia: aviorikosta ja valheessa vaeltamista; **he vahvistavat pahantekijäin käsiä, niin ettei kukaan käänny pois pahuudestaan**. He ovat minun edessäni kaikki kuin Sodoma, ja kaupungin asukkaat kuin Gomorra. Sentähden, näin sanoo Herra Sebaot profeetoista: Katso, minä syötän heille koiruohoa ja juotan heille myrkyvettä; sillä **Jerusalemien profeetoista on jumalattomuus levinyt koko maahan”** (Jer.23:14,15).

Dogmatiikka ja etiikka käsikädessä

Kun dogmatiikka hyllytetään, samalla siirrytään etiikassa villeille laitumille. Etiikan juuret nousevat dogmatiikasta. Jos dogmatiikka hylätään, ei ole mahdollista omistaa tervettä etiikkaakaan. Tällöin suistutaan relativismiin (kaikki on suhteellista).

”Siihen aikaan ei ollut kuningasta Israelissa; jokainen teki sitä, mikä hänen omasta mielestään oli oikein” (Tuom.21:25).

Etiikkaa muotoillaan ihmisen turmeltuneen luonnon mukaan. Millainen ihminen on **luonnostaan?**: 1) syntinen, 2) juutalainen (tahtoo teoillaan pelastua), 3) katolinen (seremonioita rakastava), 4) lahkolainen (me yksin oikeassa).

UHRIALTTARIT

Jumalan sana uhrataan tänään eri alttareilla:

1. Kristittyjen yhteys korvataan **ekumenialla**:

"Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. **Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus**" (Joh.13:34,35).

2. Seurakunta (ekklesia) korvataan **lahkolla**:

"Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus,irstaus,epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, **eriseurat, lahkot**, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, **eivät peri Jumalan valtakuntaa**" (Gal.5:19-21).

3. Jumalan sana korvataan **isien perinnäissäännöillä**:

"Oikein Esaias on ennustanut teistä, ulkokullatuista, niinkuin kirjoitettu on: 'Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on minusta kaukana; mutta turhaan he palvelevat minua opettaen oppeja, jotka ovat ihmiskäskyjä'. **Te hylkääte Jumalan käskyn ja noudatatte ihmisten perinnäissääntöä**" (Mark.7:7,8).

4. Kristus korvataan **paloitetulla Kristuksella**:

"Tarkoitin sitä, että yksi teistä sanoo: "Minä olen Paavalin puolta", toinen: "Minä Apolloksen", joku taas: "Minä Keefaan", joku vielä: "Minä Kristuksen".**Onko Kristus jaettu?**" (1. Kor.1:12,13).

5. Raamattuopetus korvataan **viihteelle**.

6. Raamatunkäännös korvataan **väännöksellä** (1992).

7. Yleinen pappuus korvataan **virikappeudella**.

8. Jumalanpalvelus korvataan pappiskeskeisellä katolisella pramealla **messulla**.

Uutta uskonpuhdistusta tarvitaan!

"Takaisin Raamattuun" oli eräs Lutherin uskonpuhdistuksen perusteeseistä:

Martti Lutherille oli **oppi** tärkeä: "*Kirottu olkoon kaikki rakkaus ja sopu, jonka säilyttämiseksi Jumalan sana täytyy vaarantaa.*"

"*Lankeemus opillisessa suhteessa ei ole inhimillistä, vaan perkeleellistä*" (**Martti Luther**).

"**Minun kansani joutuu häviöön, sillä se on tietoa vailla**" (Hoos.4:6; Saarnivaaran käänn.).